

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010541
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920010541.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. septembra 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovanej U. N., stíhanej pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/87/2020 zo dňa 17. 2. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/87/2020 zo dňa 17. 2. 2022, bola obž. U. N. uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustila, že

v školskom roku 2019/2020 od 02.09.2019 do 13.03.2020 ako zákonná zástupkyňa nezabezpečovala riadne povinnú školskú dochádzku svojej dcére mal. P.H. nar. XX.XX.XXXX v W. I., žiačke IX. ročníka C. základnej školy na Ul. D. č. XX v W. I., nakoľko mal. P.H. vymeškala počas tohto obdobia spolu 229 neospravedlnených hodín aj napriek tomu, že bola na túto skutočnosť zo strany školy viackrát písomne a tiež osobne upovedomená, avšak k náprave školskej dochádzky uvedenej žiačky však nedošlo, pričom podľa § 19 ods. 3 zákona č. 245/2008 Zb. - školského zákona v znení neskorších predpisov, je žiačka mal. P.H. v školskom roku 2019/2020 ešte školopovinná.

Za toto konanie ju Okresný súd v Rimavskej Sobote odsúdil podľa § 211 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Ďalej však tým istým rozsudkom bola obž. U. N. oslobodená podľa § 285 písm. a/ Tr. por. za skutok, ktorým jej bolo kladené za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

ako zákonná zástupkyňa od presne nezisteného obdobia do 19.06.2019 v obci Kraskovo, v rodinnom dome č. XX, okres Rimavská Sobota, ako aj na iných presne nestotožnených miestach v okrese Rimavská Sobota spôsobovala fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. P.H., nar. XX.XX.XXXX v W. I., mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX v W. I. a mal. I.P., nar. XX.XX.XXXX v W. I., tým spôsobom, že ich skoro každý deň udierala po tvári a chrbte, po zadnej časti hlavy, mal. P.H. asi dvakrát do týždňa udierala aj palicou, kričala na ňu, že ak neuprace, tak ju zabije, nadávala jej do kuriev, skoro každý deň mal. P.H. zatvárala do izby na dve až tri hodiny, dňa 17.06.2019 sa mal. P.H. vyhrážala s nožom v ruke, že ju zabije, pri tomto jej odrezala nožom časť vlasov, všetkým trom maloletým odopierala stravu a mal. I.P. nútila nosiť drevo a vodu, ktorým konaním spôsobila dňa 17.06.2019 mal. P.H. rôzne modriny po tele a pomliaždenie hrudníka vpravo s dĺžkou liečby a práceneschopnosti do 7 dní, ako to vyplýva z lekárskech

potvrdení z chirurgie na mal. P.H. zo dňa 19.06.2019, pričom mal. S.P. a mal. I.P. spôsobovala doposiaľ presne nezistené zranenia,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Tým istým rozsudkom bola taktiež obžalovaná podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodená spod obžaloby,

ktorou jej bolo kladené za vinu spáchanie prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a to skutkom, ktorého sa mala dopustiť tak, že

ako zákonná zástupkyňa mal. ako zákonná zástupkyňa mal. P.H., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, jej v obci Rimavská Baňa, okres Rimavská Sobota a inde umožnila viesť nemravný život takým spôsobom, že s jej vedomím mal. P.H. vykonávala od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2020 do 20.06.2020 opakovane pohlavný styk s Q. A., nar. XX.XX.XXXX,

pretože skutok nie je trestným činom.

Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým spôsobom, že bolo preukázané na vykonaných hlavných pojednávaniach, že skutku, kde bola obžalovaná stíhaná pre prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., sa obžalovaná dopustila, čo vyplýva jednak z výpovede riaditeľa Špeciálnej základnej školy v Rimavskej Sobote svedka E. F., ako aj sociálneho kurátora svedka U. H.. Pokiaľ ide však o ďalšie dva skutky, z ktorých bola obžalovaná stíhaná a okresný prokurátor podal na ňu obžalobu, tak v tomto smere okresný súd poukázal na to, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že mala spôsobovať fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. P.H. a mal. I.P., samotní svedkovia, ktorí boli vo veci vypočutí a to sociálny pracovník - svedok U. H., ako aj poškodená N. H., resp. X. N. vypovedali nejednoznačne a z týchto dôvodov potom okresný súd dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa mala obžalovaná danej trestnej činnosti dopustiť. Pokiaľ ide o pochybnosti v súvislosti s tým, že mala poškodená maloletá P. H. viesť nemravným život tým spôsobom, že mala vykonávať s ďalším maloletým opakovane pohlavný styk, tak v tomto smere okresný súd poukázal na to, že nevyplýva zo skutku, že by vedela, že sa maloletá takejto činnosti dopúšťa, tá skutočnosť, že mala byť obžalovaná usvedčovaná výpoveďou poškodenej N. H., nie je jednoznačne pravdivá, pretože opakovane táto maloletá poškodená uvádzala, že chodievala k svedkovi A. prespávať, pričom jej mama nevedela, kde sa zdržiava, lebo jej tvrdila, že sa zdržiava pri starkej v J., čo samo o sebe stačí na to, aby mal súd pochybnosti o tom, že by obžalovaná vedela, že sa dopúšťa trestnej činnosti, tak že v tomto smere ju okresný súd spod obžaloby oslobodil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor v Rimavskej Sobote, kde v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s takýmto postupom okresného súdu nesúhlasí.

Rozhodnutie okresného súdu pokladal okresný prokurátor za nedôvodné, nezákonné, má za to, že v priebehu vyšetrovania bolo dostatočne preukázané, že obž. U. N. sa dopustila domáceho násillia voči svojim trom maloletým deťom, hlavne voči najstaršej dcére N. H., jedná sa o spáchanie domáceho násillia, ktoré sa dialo v domácom prostredí, prevažne denno-denne bez ďalších svedkov okrem maloletých poškodených, podľa názoru prokurátora treba vychádzať aj z trestného oznámenia svedkyne C. A., ktorá ho podala na políciu vo Veľkom Blhu s tým, že videla, ako obžalovaná zbila drevenou palicou mal. N., ktorá tiež vypovedala, že ju mala obžalovaná nútiť k prostitúcii. V tomto smere poukázala prokurátorka aj na podanie mal. N., kde táto mala na políciu uvádza, že ju matka, teda U. N. dlhodobo bije a núti, aby chodili po vodu vo veľkej bandaske s ďalšími deťmi. Prokurátorka v ďalšej časti svojho odvolania poukázala na jednotlivé výpovede svedkov, rodinných príslušníkov a argumentovala tým, že aj svedok U. H., ktorý pracuje ako sociálny kurátor, sledoval danú rodinu, pričom bol v tejto rodine približne 6-krát, ostatné deti, okrem mal. N., voči svojej matke nevypovedali o týraní, resp. o fyzickom ubližovaní zo strany matky svedok vedomosť nemal.

Prokurátor ďalej poukázal aj znalecký posudok ohľadne skúmania toho, či boli deti týrané, pričom podľa názoru prokurátorky počas psychologického vyšetrovania deti pomerne demonštratívne nespolupracovali, čiže je podľa jej názoru vysoko pravdepodobné, že tieto deti boli týrané a preto je toho názoru, že trestnej činnosti sa obžalovaná voči svojim maloletým deťom dopustila.

Obdobne je to aj v prípade toho, keď mala obžalovaná sa dopustiť prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák., keď mala umožniť viesť záhaľčivý a nemravný život svojej dcére mal. N., kedy mala táto mať opakovane pohlavný styk s Q. A., prokurátorka je toho názoru, že aj tento trestný čin bol preukázaný a preto bolo potrebné, aby bola obžalovaná uznaná vinnou zo všetkých troch skutkov, ako jej kládla za vinu obžaloba. Z tohto dôvodu preto navrhol, aby bol rozsudok v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená Okresnému súdu Rimavská Sobota na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa však nedostavila obž. U. N., súdu oznámila, že nemá dostatok finančných prostriedkov na cestu do Banskej Bystrice a preto na súd nepríde. Prítomný bol len splnomocnenec poškodených JUDr. D. a krajský prokurátor.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej a krajský súd jeho návrhu vyhovel a ďalej uviedol, že v celom rozsahu trvá na písomných dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Splnomocnenec poškodených JUDr. D. vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa k veci nevyjadruje.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora v Rimavskej Sobote v trestnej veci obž. U. N. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že Okresný súd Rimavská Sobota vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Aj z odôvodnenia rozsudku je dostatočne zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovanej a prečo neuveril tvrdeniam prokurátora uvedených v obžalobe.

Na tomto mieste musí Krajský súd v Banskej Bystrici konštatovať, že nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú aj podľa názoru krajského súdu výsledkom vykonaného dokazovania a nie je možné jednoznačne a nepochybne uviesť, že by sa obžalovaná U. N. dopustila zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) , b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., resp. prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák., za ktorú v bodoch 1/ a 3/ na ňu bola podaná obžaloba, ale bolo preukázané len to, že sa dopustila prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. za skutok pod bodom 2/ obžaloby, kedy ako zákonná zástupkyňa nezabezpečovala riadnu povinnú školskú dochádzku svojej dcére mal. N. H..

Za takúto trestnú činnosť potom správne okresný súd rozhodol, že obžalovanej uložil trest verejnoprospešných prác vo výmere 200 hodín, keďže aj podľa názoru krajského súdu takýto trest zodpovedá všetkým kritériám pre trest, ktorý má byť obžalovanej uložený a ktorý bude spĺňať svoju preventívnu ako aj generálnu prevenciu vo vzťahu k ďalším páchatelom trestnej činnosti. Taktiež správne rozhodol okresný súd, keď v skutkoch 1/ a 3/ obžalovaných spod obžaloby oslobodil jednak v bode 1/ preto, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná stíhaná, resp. v skutku 3/, kedy skutok nebol trestným činom.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovanej sa dostatočne, podrobne a presvedčivo poukazuje v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací o týchto dôvodoch a záveroch okresného súdu pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom

rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, pričom poukazuje na to, že nie je povinnosťou krajského súdu odôvodňovať svoje rozhodnutie tak, že by bolo potrebné vysporiadať sa s každým argumentom odvolateľa, ak odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia preberá dôvody prvostupňového rozhodnutia a teda môže sa v princípe obmedziť na to, že tieto dôvody súdu nižšieho stupňa v celom rozsahu preberá, čo vyplýva aj z doterajšej judikatúry, jednak Ústavného súdu SR ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva.

Pokiaľ ide o argumentáciu okresného prokurátora uvedenú v odvolaní ohľadne skutku 1/, resp. 3/ obžaloby, krajský súd na margu argumentácie okresného prokurátora uvádza, že ide o dôvody, ktoré už okresný súd prezentoval v podanej obžalobe, jednak v priebehu prvostupňových pojednávaní, s týmito argumentmi sa dostatočne presvedčivo v odôvodnení rozsudku vysporiadal prvostupňový súd a krajský súd nebude opakovať dôvody, prečo takýmto argumentom prokurátora neuveril, keď v podstate ide len opakované tvrdenia prokurátora z výpovedí svedkov tak, ako sú uvedené v trestnom spise a okresný súd tieto výpovede náležite hodnotil už vo svojom napadnutom rozsudku.

Z uvedeného dôvodu, keďže krajský súd nevzhladol žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku, potom musel odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.